

Kinszki Judit

Ez a felvétel, 1937-ben készült, Budapesten. Én vagyok rajta. A kép gyerekszobában készült. Na itt ez a jellegzetes szék, ilyen kicsit art deko-s ez volt az, amit eperszínűre festett anyukám. A nagymamám által kötött kis kabát van rajtam, sokszor le vagyok fényképezve ebbe a kis pepitaruhába fehér gallérral. A Kinszki nagymamám csodálatosan kötött. A bugyimtól kezdve mindent a nagymamám kötött, horgolt. Horgolt bugyim volt, zoknim, nagykabát, korcsolyázáshoz holmik, mackónadrág meg pulóver, kesztyűk, mindent a nagymama kötött.

Én nem jártam óvodába, talán 10 percig voltam a nagybátyám szeretőjénél, aki működtetett egy ilyen gyerek megörzött. Ez volt a módja annak, hogy Frédi nagybátyám a szeretőjének főlháborodás nélkül pénzt adjon.

Amikor odamentem én rögtön azt gondoltam: mi az istennek legyek itt, egy csomó idegen gyerekekkel, anyukám meg megy a piacra, meg főz, hát az anyira érdekes, azt én úgy szeretem. Akkor elkezdtem ordítani, bömbölni, akkor visszahívták anyukámat, aki azért lent várt már, sejtette hogy így lesz. Akkor levitt, kettőt a fenekemre vert - bevitt egy kapualjba persze, hogy ne legyen feltűnő - és aztán hazavitt, kész. Többet nem mentem óvodába. Nekem volt kis kosaram, mentem vele a piacra, mindent megtanultam. Olyanokat tudtam már, kíváncsi lettem volna akkor, ha az osztálytársaimnak le kellett volna vágni egy csirkét és megkopasztani, hogy ők mit csináltak volna. Én mindent megtanultam és meg is tudtam csinálni.